

2. Семко Т.В., Руденко М.В. Гроші та кредит у схемах і таблицях: навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 158 с.

3. Економічна теорія. Політекономія: підручник. 6-е вид., перероб. і доп. К.: Знання-Прес, 2007. 719 с.

4. Євтух О.Т. Інформаційна сутність грошей через призму сучасних фінансів. *Фінанси України*. 2003. № 7. С. 3-8.

АНАЛІЗ І СИНТЕЗ: НОВІ ПРОБЛЕМИ

Ветчинкіна Д.С.

*Науковий керівник: Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Відоме, що діяльність менеджерів і особливе підприємців є дослідницька за своєю суттєвістю. А основним засобом будь-якої дослідницької діяльності являються метод, методики, методології, в основі яких є аналіз і синтез. І роль дослідницької діяльності, роль аналізу і синтезу при переході к постіндустріальному, підприємницькому суспільству буде тільки зростати. Тому вирішення проблем уточнення трактування аналізу і синтезу стає виключно актуальним. Але й до теперішнього часу в літературних джерелах склалося стійке виключно спрощене трактування сенсу аналізу як поділ цілого на частини, а синтезу як з'єднання окремих частин в єдине ціле [1], [2]. Однак сучасний рівень і масштаби дослідницької діяльності не задовольняє таке занадто загальне трактування аналізу і синтезу. При такому їх трактуванні відсутнє головне – мета поділу цілого на частини. Тому в даній доповіді вирішується проблема вдосконалення трактування аналізу і синтезу.

При вирішенні даної проблеми, перш за все, був зроблений висновок, що безцільний аналіз і синтез існує тільки в природі, і такий аналіз і синтез не є методом. Аналіз і синтез тільки тоді стає методом, коли є засобом вирішення існуючої проблеми людини, активного суб'єкта дослідження. Без проблеми людини аналіз і синтез не існує як метод. У природі немає методу. Тому аналіз і синтез необхідно розглядати в тісній єдності з метою людини, зі способом, правилом вирішення його проблеми, з методом. Метод створила тільки людина.

Звичайно, в методі і методики є і поділ цілого на частини, і з'єднання частин в єдине ціле. Але жива, реальна практика дослідження показує, що в аналізі присутній не тільки поділ. До того ж це є не будь-який поділ і наступне з'єднання, а конкретне, яке визначається проблемою і метою людини. Природа на відміну від людини може розділити ціле на частини, але потім знову з'єднати ті ж самі частини, в те ж саме ціле. Тому метод, методики, методології мають сенс і існують тільки в єдності з проблемами людини. Саме наявність людини з його проблемою вимагає і засіб її вирішення, тобто метод, а точніше конкретний його прояв – методику. А це вимагає і конкретного, розгорнутого і детального визначення, інтерпретації, перш за все аналізу, а потім більш чітко проявиться й сутність синтезу.

Щоб визначити сутність аналізу та сутність синтезу необхідно одне, але найголовніше – визнати, що аналіз і синтез тісно пов'язані і навіть взаємопов'язані, і встановити характер їх взаємозв'язку. Поза встановлення їх причинно-наслідкового зв'язку, самі по собі аналіз і синтез втрачають будь-який сенс. Практика і логіка досліджень приводить до незаперечного висновку, що, по-перше, без аналізу немає і синтезу, – синтез у такому випадку просто неможливий. А без синтезу аналіз просто не потрібен. Синтез – це наслідок аналізу, це підведення підсумків проведення аналізу, це підсумок, резюме, це висновки. А це означає, що мета і сутність аналізу – проведення підготовчої роботи, підготовка синтезу. Як підготовка синтезу, аналіз конкретно викликаний наявністю, вибором проблеми суб'єктом-людиною. І найперший крок у аналізі – це чітке розуміння, діагностика, визначення суті, характеру проблеми. Другий крок, другий елемент змісту аналізу – це генерування будь-яких альтернатив вирішення проблеми. Третій елемент – усунення нереальних альтернатив. Четвертий елемент – оцінка і порівняння реальних альтернатив. На цьому аналіз закінчується. Всі ці чотири елементи змісту аналізу є не чим іншим, як організацією прийняття рішення. Природно після організації прийняття рішення, після аналізу проблеми приймається рішення як вибір однієї найефективнішою альтернативи. Прийняття рішення, як разовий акт вибору однієї альтернативи, це вже не аналіз, а синтез. Отже, синтез, його сутність – це разовий акт вибору однієї альтернативи, одного варіанту вирішення проблеми в формі виведення, резюме, результату.

Таке розуміння аналізу і синтезу не суперечить і тому, що дослідження йде як від аналізу до синтезу, так і триває від синтезу до аналізу. Але це продовження це вже новий виток дослідження, пов'язаний вже з іншою проблемою, наступною проблемою або іншою частиною розділеної на частини проблеми. Висновок. Уточнення розуміння аналізу і синтезу як методу сприятиме підвищенню ефективності будь-якого виду дослідження: фундаментального, експериментального і прикладного, в тому числі менеджменту і управління підприємством.

Література:

1. Бабайлов В.К. Теория метода: монография. Х.: ХНАДУ, 2011. 232 с.
2. Бабайлов В.К. Менеджмент: Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.

ПРИНЦИПИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Водолажченко Д.С.

*Науковий керівник: Курденко О.В., асистент
Харківський національний університет радіоелектроніки*

Фінансове планування на сьогоднішньому етапі розвитку є формою побудови ефективної моделі, що дозволяє передбачувати та враховувати